

ret Augustinus. Quæ igitur beatus Valerius optavit & rogavit, satagens rescripto impetravit.

VI. Hæc de juribus & privilegiis Primatis Carthaginensis: nunc de provin-
DIVISIO PROVINCiarum ECCLESIASTICARUM AFRICÆ, POSTERIORIBUS SÆCULIS.
a Conc. Carthag. 3. Can. 2. ciarum Ecclesiasticarum numero, earumque Primatibus. Unicam fuisse ab initio ostendimus, sed quot postea fuerint duobus modis colligitur: primò ex Primatibus provinciarum, cum tot procul dubio sint constituendæ, quot reperiuntur Primates: secundò ex Legatis, qui ad Concilium Carthaginense singulis annis mittebantur. Decretum enim fuerat à Concilio tertio Carthaginensi ^a: *Ut propter causas Ecclesiasticas, quæ ad perniciem plebium sæpe veterascunt, singulis quibusque annis Concilium convocaretur: ad quod omnes provincie, quæ primas sedes habebant, de Conciliis suis ternos Legatos mitterent, ut & minus invidiosi, minusque hospitibus sumptuosi conventus plena posset esse auctoritas. De Tripoli autem propter inopiam Episcoporum, unum Episcopum sufficere.*

b Can. 17. Cod. Afr. Canon hic insinuat saltem aliquam tunc temporis fuisse provinciam, quæ non haberet Primatem: intellige autem de Mauritaniis Sitifensi & Tingitana, quarum Episcopi à Primatibus Numidiæ & Mauritaniæ Cæsariensis regebantur. ⁱ Patetque de Sitifensi ex Codice Græco Canonum ^b Africa, in quo hic reperitur, qui à nonnullis sed parum certò Concilio tertio Carthaginensi tribuitur, ut inferius observabo. Placuit ut Mauritania Sitifensis, ut postulavit Primatem provincie Numidiæ, ex cujus cœtu separatur, suum habeat Primatem: quem, consentientibus omnibus Primatibus provinciarum Africanarum, vel omnibus Episcopis, propter longinquitatem habere permessa est.

Idemque dicendum de Episcopis Tingitanæ provincie, quos Metropolitano Mauritaniæ Cæsariensis subiectos fuisse facile ex hoc conjicere est, quod in Notitia Africa à doctissimo Sirmundo edita hæc duæ Mauritaniæ unam provinciam Ecclesiasticam constituent, & nusquam legatur peculiaris Primas Tingitanæ.

c Conc. Carthag. 3. Can. 45. d Concil. Afric. Can. 52. e Ibid. Can. 94. f In actis Concil. Milevit. Arcad. & Honorio Coss. g Collat. Carthag. cap. 121. Quot autem Primates in universa Africa fuerint, facile perspicitur ex subscriptionibus & Canonibus Conciliorum hujusce diœcesis. Aurelius Carthaginensis Episcopus sæpius Primas Proconsularis provincie dicitur in Conciliis Africanis. Sed cum se cunctarum Ecclesiarum sollicitudinem sustinere dicat, non tantum Proconsularis, sed etiam totius Africa Primatum Primas, ut diximus, agnoscendus est. Xantippus præterea Tagosensis ^e Primas Numidiæ appellatur; Donatianus Primas ^d provincie Byzacenæ; Nice-tius ^e Primas Mauritaniæ Sitifensis; & Innocentius ^f Primas Mauritaniæ Cæsariensis: Tripolitani verò Primatis satis clara mentio fit ^g Concilio tertio Carthaginensi, quo præcipitur, ut ex provinciis, quæ primas sedes habent, tres Legati mittantur, excepta Tripolitana, pro qua unus (ex quinque Episcopis quibus solis constabat) satis erat. Hi sunt Primates, qui leguntur in Conciliis Africanis: qui cum sex numero sint, hinc etiam sequitur, sex in Africa provincias Ecclesiasticas fuisse; Proconsularem seu Carthaginensem, Numidiam, Bizacenam, Tripolitanam, Mauritaniam Cæsariensem, cui annexa erat Tingitana, & Mauritaniam Sitifensem. Numidiam in duas fuisse divisam non ignoro, Numidiarumque fieri mentionem in ^b Concilio Carthaginensi Cæsario & Attico Consulibus, sed utriusque eundem fuisse Primatem facile conjicio ex eodem Concilio, cum in eo Crescentianus dicatur Episcopus primæ sedis Numidiarum: huncque locum vertat Græcus Interpres τῶν δύο Νεμιδίων.

Idem quoque ex Provinciarum Legatis sola lectione dignoscitur in fine septimi Carthaginensis, quo hæc leguntur:

Aure-

NOTÆ LUCE HOLSTENII.

ⁱ Patetque de Sitifensi ex Cod. Græco Can. Afr. &c. [Fuit decretum Concilii Hipponensis, cujus Breviarium deinde Tertio Carthaginensi promulgatum fuit.]